Написав Юлія Тонего
Четвер, 07 липня 2016, 12:38

Лк. 15:11-24

Повертався із країв чужих додому син.
Ніс життя розбите, відчай, біль і страх.
Ніс тягар ще несповіданих гірких провин.
Сумували тихо спогади в його очах.

О, яка тепер нестерпна ота мить,
Коли батькові сказав: "Віддай моє!"
Хіба думав, що цим голову йому сріблить,
А себе принадам світу продає.

Хіба знав тоді: найкраще - не в його руках,
А у серці батька... Що ж він наробив!
І такий тепер нелегкий цей зворотний шлях,
І пульсує в скронях: "О, якби простив!"

Так багато передумав. Все життя
Наче знов прожив за ті останні дні.
Вже в душі його бриніло каяття,
І не раз до Бога кликав в тишині.

Він вже знав, що скаже батькові, коли прийде.
Всі слова не раз у серці промовляв.
Підійде до нього, в розпачі до ніг впаде
І благатиме, щоб наймитом собі прийняв.

Бо назватись знову сином... Ні, не зможе так.
Сам усе, що мав найкраще, розтоптав.
Гордим був, зневажив батька, а тепер - жебрак.
Гарну долю на пропащу проміняв.

Враз сильніш забилось серце: скоро рідний дім.
Вже знайомі краєвиди, небо, шлях...
Як давно, як же давно не був, не жив у нім!
І завмер відчаю крик беззвучно на вустах.

Біг до нього старий батько. Він його впізнав.
Скільки жалю, співчуття в очах, любові.
Ще здаля побачив сина. Довго так чекав,
Щоб до себе пригорнути міцно знову.

І хлопчина затремтів: "Прости мене,
Бо згрішив я перед небом і тобою".
Але батько здогадався про життя сумне,
І скотилось тихо прощення сльозою.

Ні, не наймитом, а сином в дім привів,
Кращу одіж дав йому замість лахміття,
Бо знайшовся його син,бо він немов ожив.
Чи є краще щось за це для батька в світі?

****

Може й ти блукаєш десь і все, що мав,
Вже давно розтратив на світські принади.
Свою долю марнотою розтоптав
І не можеш для душі знайти відради.

То звертай скоріш на той вузенький шлях,
Що усіх веде до Отчого порога.
Зі словами покаяння на вустах
Без вагань іди до люблячого Бога.

Він давно тебе чекає. Пригадай,
Скільки раз уже до серця твого стукав,
Бо добро в житті - не випадковість, знай.
Це тобі дарують Його руки.

І я знаю, якщо прийдеш - обійме,
Всі гріхи тобі простить, провини змиє,
Тягарі з душі і ноші всі зніме,
Двері у Небесний Дім відкриє.

Тому більше зустріч з Ним не відкладай
І дозволь Йому назвати тебе сином.
Не відкинь Його любові, не чекай,
Поки у гріхах душа загине.

06.07.2016